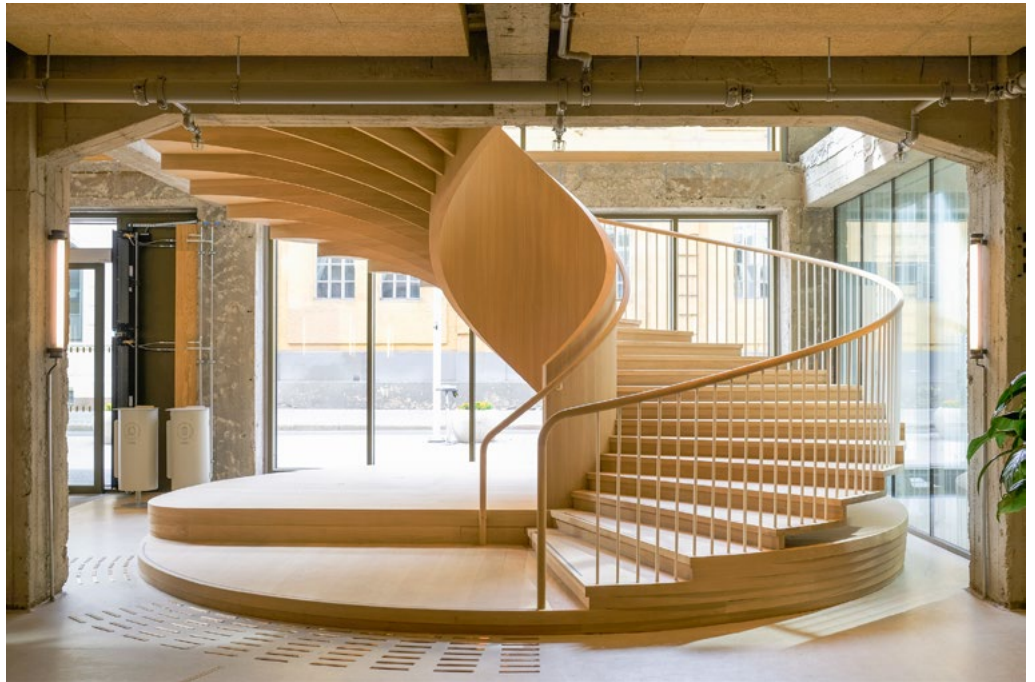
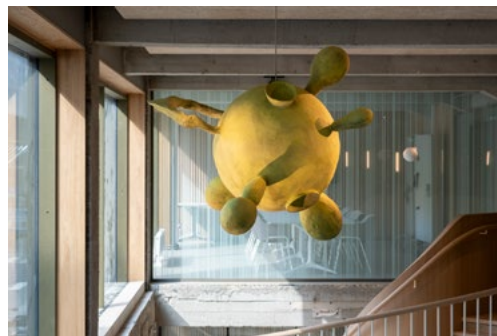

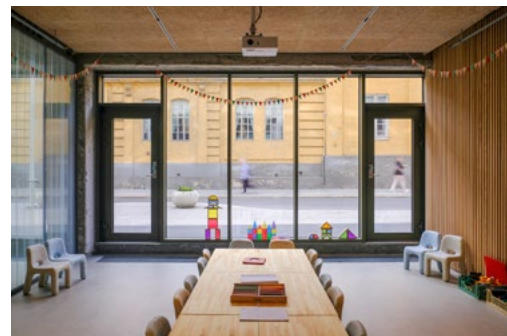
Spileveggen bølgjer seg som et sceneteppje gjennom lokalet.

Den rause trappen fra Risa Meyer er et smykke i rommet.

Kunstneren Jone Kvie har utsmykket lokalet med verket *Stellar II*.

Barna har fått sitt eget rom.

Store skjermer som profilerer Cinematekets program, henger mellom de råe betongsøylene som forteller om da bygget var et lager.

Utskjæringer i spilevegg eksponerer vakre rødtone.

CINEMATEKET → OSLO

IARK AS

Prosjektansvarlig → Nina Sperling, interiørarkitekt MNIL

Prosjektmedarbeidere → Heidi Tolo, Maud Helene Karlstad Pold,
Marte Straalberg, interiørarkitekter MNIL

KREDITERING → SIDE 178

Allerede fra gateplan ser man den vakre trappen til Risa Meyer som inviterer inn i bygget.

Varmt og mykt treverk står i kontrast til det råe betongen.

Den sosiale sonen får masse dagslys og er møtepunktet for alle de ansatte.

Lyse fargerike arbeidsplasser byr på nye arbeidsformer.

Film, historier og opplevelser i ny innpakning

Cinemateket er en nasjonal scene for filmkunst og spill som drives av Norsk filminstitutt (NFI), vårt statlige organ for norsk filmpolitikk. Dronningens gate 16, som opprinnelig var et lagerbygg, har siden 1995 huset Cinematekets kinosaler, forsamlingslokaler og arbeidsplasser for de ansatte i NFI. Cinemateket er blitt et viktig bidrag til byutviklingen i Kvadraturen med sine prisvinnende kinosaler kjent for «verdens beste lyd». Derfor valgte NFI å fornye sin leieavtale i Dronningens gate. Når lokalene skulle rustes opp til dagens standard fikk IARK prosjektlederrollen for interiørene både for gårdeier og leietager.

Det viktigste med dette prosjektet var å skape det beste huset til å formidle og forvalte vår norske filmkultur. Strategien var å skape inviterende, profesjonelle og inkluderende møteplasser som tiltrekker alle med interesse for spill og film.

Byggets store søyler og dragere er

sandblåst og blottlegger hakk og sår fra tidens bruk. Den rå betong-arkitekturen eksponeres og står i fin kontrast til det myke varme treverket. Trespiler bølgjer langs bakveggen i publikumsarealet som et sceneteppesom skjuler de mørke magiske kinosalene bakom. I åpninger skåret ut i spileveggen eksponeres en dyprød farge med assosiasjon fra film i form av skranke, inngangsdører og sofaer. Bygget har lave dekkhøyder så kanaler og tekniske føringer ligger åpent for å få best mulig høyde. Fasaden mot Dronningens gate er flyttet og fornyet med større vindusflater som gir innsyn og dagslys til foaje, Barnas filmrom og kafe. Motsatt vei beriker disse rommene bygulvet med lys og liv. I fasaden eksponeres en vakker raus eiketrapp som et smykke midt i den lyse foajeen og inviterer publikum inn. Trappen er design fra Risa Meyer.

Arbeidsarealene til NFI ligger i etasjene over kinosalene. Strategien var å forene

alle avdelingene til ett NFI ved å fremme mer tverrfaglig arbeid og invitere til mer utadrettet samarbeid. Alle medarbeiderne møtes i den store sosiale sonen. Her er det plass til alt fra store allmøter til det lille spontane møtet. Lokalene fremmer medarbeidernes engasjement ved tilrettelegging for ulike arbeidsoppgaver, ulike samhandlingsformer og ulike audiovisuelle plattformer. Ingen har fast plass, men det er mange steder å arbeide enten alene eller sammen med andre. Det er god dekning av små rom og møterom. Store fleksible gulv, mobil møblering, rullerende profilering og miljøvennlige materialer er bærekraftige valg for fremtiden. Helhetsplanen formidler husets ekspertise ved bruk av varig design, og fargebruken er inspirert av profilfargene. Lokalene fremstår imøtekommende og vennlige med rom for mangfoldet i samfunnet.